

- 4 Kudy na Saharu. A proč vlastně?
- 5 Sváteční počtení: Neděle
- 6 ZMT 15. 2. : Sebevraždy
- 7 Příběhy farníků: K+M+B 2024
- 8 Otázky pro faráře: Křest Páně
- 9 Proč absolvovat přípravu na manželství?
- 10 Zimní trable farní charity
- 11 Svědectví ztracených

↑ Sněhové vločky přinášejí Betlémské světlo

↑↓ Dětská vánoční mše v KCMT

↑↓ Vánoční momentky

↓ Svátek Tří králů

Postní doba

V půlce února nám začne postní doba. Čas přípravy na velikonoční obnovu křestního vyznání či někdy křestních závazků.

Pro leckoho z těch, kdo byli pokřtěni jako děti, to možná bude poprvé vědomé zřeknutí se zla a vyznání víry. A přitom se bude mluvit velmi často o Ježíšově oběti na kříži. Jaké ale měla jeho „Oběť“ parametry? Když se už několik let ptám našich farníků, co to znamená oběť nebo obětovat se, znovu a znovu dostávám odpověď vesměs velmi negativní. Jednoduše trápení se, odpírání si hezkých věcí atd. atd.

Pokud chceme následovat Krista jako jeho učedníci, tak ale parametry Jeho oběti jsou centrovány jinak. Jde o cíl, co má Ježíš a jeho učedníci před očima, a ne to, co za příkoří mi ta věc

způsobí. Ježíšův cíl byl zachránit, ne si způsobit smrt, cíl učedníka není újma, ale láska, ke které mu některá asketická cvičení (oběti) či sebezápor pomohou. Bylo by opravdu skvělé, kdyby se nám podařilo letos tuto perspektivu změnit. Mít před očima dobro, k němuž mířím, ne to, co to bude stát.

Boží slovo nám nezatajuje obtíže, ale centruje nás k Cíli, k Dobru, o které v životě jde. Centruje nás k obrácení srdce, abychom si zamilovali Boží vidění, Boží perspektivu. Nepřítel nás vždy zaměňuje k obtížím, co nám úsilí o dobro, lepší charakter či více lásky přinese, abychom zbaběle ustoupili a kapitulovali před utrpením, které nepřítel ve všech formách působí a je ovocem jeho vzpoury vůči Stvořiteli.

P. Michael

Otevřme se Boží lásce k nám

Milí čtenáři Fchodovin,

letos připadá Popeleční středa a tedy začátek postní doby na svátek svatého Valentýna – 14. 2. Není to krásné? Na svátek zamilovaných si můžeme připomenout také zamilovanost a bezmeznou lásku našeho Boha k nám. Bylo by fajn, abychom si připomínali Jeho nekonečnou lásku, přízeň, dobrotu, věrnost, shovívavost a vše, co nám přijde na mysl, také i v dalších dnech postní doby. Myslím, že okolnosti, starosti a problémy nás od skutečnosti, že jsme milovaní, „pěkně“ odvádějí. Napadlo mě, jak bychom mohli „vyjít“ naproti tomu, aby tato pravda o nás mohla více zapadnout do našich srdcí a stát se součástí naší identity:

Celá 12. kapitola knihy Izaiáš má totiž 6 veršů, tak bychom si mohli každý den jeden verš přečíst, třeba ráno v klidu, rozjímat o něm, během dne se ho snažit vybat a to, co je v něm řečeno o Bohu, si zamilovat. A v neděli? 7. den – znovu se celým srdcem pomodlit celou kapitolu. A další týden zase

znovu... pěkně od 1. verše do 6. verše a v neděli celé. Izaiáš 12:

1. V onen den řekneš: „Vzdávám tobě chválu, Hospodine! Rozhněval ses na mě, tvůj hněv se však odvrátil a potěšils mě.“
2. Hle, Bůh je má spása, doufám a jsem beze strachu. Hospodin, jen Hospodin je má záštita a píseň, stal se mou spásou.“
3. S veselím budete čerpat vodu z pramenů spásy.
4. V onen den řeknete: „Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno! Uvádějte národům ve známost jeho skutky. Připomínejte, že jeho jméno je vyvýšené.“
5. Zpívejte Hospodinu, neboť vykonal důstojné činy, ať o tom zví celá země!“
6. Jásej a plesej, ty, která bydlíš na Siónu, neboť Veliký je ve tvém středu – Svatý Izraele.

Požehnané prožití letošní postní doby přeje

Katka

KUDY NA SAHARU – A PROČ VLASTNĚ?

K nevyraznějším symbolům církevního roku patří popel, kterým se značíme o Popeleční středě. Tento popel činí viditelným, na co se mají proměnit všechny naše zlovyky, slabůstky, špatnosti, naše hříchy. A pokud to dovolíme a přijmeme, tak nás na cestě postní dobou bude doprovázet Ježíš, který sám na sobě poznal, co je to pokušení k pohodlnější a příjemnější cestě. A je jen na našem rozhodnutí, jak tuto postní dobu využijeme, aby byla k našemu prospěchu i k prospěchu našeho okolí, našich blízkých. S Ježíšem dojdeme určitě ke kladnému výsledku. Cesta postní dobou je cestou s Ježíšem, neboť to je cesta, která vede k vrcholu Velikonoc, ke slavnému Vzkříšení.

Sotva byste uhadli, jaká je poslední dobou móda v cestování na dovolenou, kam směřují výpravy turistů. Už není jen Mallorca, Orient. Teď se jezdí na poušť. Cestovní kanceláře nabízejí cestu napříč Saharou. V nabídce zní: Pojdte s námi strávit dovolenou na poušti. Co ty lidi táhne trávit dovolenou na poušti? Proč je to pro ně takový zážitek, že to dokonce doporučují svým známým? Turistický průvodce, který vede výpravy pouští, to vysvětluje: „Oni prožijí na poušti svou katarzi.“ Teologický výraz katarze označuje prožití vnitřní očisty, vnitřní změny, duševní obnovy. Právě to, k čemu nás na počátku postní doby zve církev. Uprostřed nekonečné pustiny ti lidé prožívají a pochopí, co je a co není pro život podstatné a důležité. Zapomenou hrát si na „pana Důležitého“. Poznají, jak závisejí

na druhém vedle sebe a ten druhý zase na nich. I když dnes vede napříč Saharou silnice, každou chvíli je zasypaná dunami pisku. A musí se čekat, až přijedou pluhu a písek odhrounou jako u nás sněh. Nejbližší autoopravna, nejbližší benzinová pumpa, nejbližší studna, nejbližší lékař, to vše jsou čísla ve stovkách kilometrů. V této samotě se za dva týdny naučí omezit své potřeby na základní věci života. Poznají, co být musí, aby člověk žil – a co být nemusí.

Poušť člověka očisťuje, učí ho sebepoznání. A učí ho hledat Boha, základ života. Není divu, že v bibli tolikrát slyšíme o poušti: Jan Křtitel volal lidi své doby na poušť k očistění, k nové víře v Boha. První křesťané a po nich mnozí další odcházeli žít na čas do pouště jako poustevníci, aby se tam zbavili malichernosti a různého pokušení.

Také Ježíš na počátku svého působení odešel na poušť. Čtyřicet dnů tu Ježíš prožíval svou katarzi, očistění, aby potom přišel k lidem a hlásal, co je jediné důležité: Čas se naplnil, Boží království je tady. Obrátte se, změňte své smýšlení a jednání, uvěřte evangelium! S těmito slovy začínáme i my lidé dnešní doby svou osobní postní dobu. Čas se naplnil i nám. Je i pro nás nejvyšší čas, abychom se obrátili celým srdcem k tomu, co je podstatné, k Bohu. I my potřebujeme k tomu to obráceně jít na svou poušť. Saharu po ruce nemáme. Ale všude kolem nás v přírodě je jistě prostor k tomu, abychom mohli rozjímat o svém životě. Ale i v našich kostelích je dostatečný pro-

stor, zvláště při adoraci, abychom využili této možnosti k hlubšímu zamyšlení, jak určité nedostatky svého života dát do pořádku. Uvědomit si, co je vedlejší, co je podstatné v našem životě. Jak málo to víme? Jak často na to zapomínáme? Jak často to ani neřešíme?

Jednou došla řeč na otázku, jak se doma modlíme, jestli vůbec se společně modlíme? Různé odpovědi a jeden muž poctivě řekl: „Uvědomuji si, že jsme se vlastně už dlouho doma nemodlili, jen v kostele při mši svaté.“ A proč? – Tak je položena zajímavá otázka. A oni nevědí, neznají odpověď. Dokonce ani nevědí, kolik let se už doma nemodlí. Nedovedou povědět, proč se nemodlí. Nemysleli na to. To je sebepoznání, k němuž nás vede církev v postní době. Podívej se na sebe: Jak žiješ? Co je pro tebe důležité? Kvůli čemu ses dokázala rozčillit?

Postní doba – to není jen odřící si sousto jídla, které si za chvíli člověk stejně jinak vynahradí.

To není vzdát se jednou, dvakrát televize, nějaké hry na internetu nebo nějaké kultury. Postní doba znamená prodělat svou katarzi – očistění od malingernosti, zlozvyku, hříchu.

Musí mít 3 stupně:

1. nejprve rozpoznat, co není důležité, co je dokonce škodlivé;
2. potom se od toho radikálně odvrátit; (Chtít mnohdy neznamená, že skutečně chci. Kuřák, alkoholik – on chce, ale v podstatě nechce, všechno odkládá na jindy, na neurčitý čas.)
3. obrátit se k Bohu a k Jeho řádu lásky. Žít v kontaktu s Ježíšem v každé situaci svého života.

A v této postní době využijme také svátostné setkání s otcovskou láskou Boží ve svaté zpovědi, aby naše duše byla krásná, aby náš život byl Bohu milý.

Váš jáhen Pavel Urban

Sváteční krátké počtení: **Neděle**

Den pracovního klidu bereme jako samozřejmost. Donedávna to byl jeden den, dnes máme v týdnu dokonce dva dny, sobotu a neděli. Sedmidenní týden se dnem odpočinku však není samozřejmostí. Jeden z prvních slunečních kalendářů ve starém Egyptě sedmidenní týden vůbec neznal.

Sedmidenní týden vychází z Bible. Ta říká, že Bůh v šesti dnech stvořil nebe a zemi. „A dokonal Bůh dne sedmého dílo své, kteréž dělal.“ (1. Mojžíšova 2,3 KP) Nechejme stranou spor o to, zda se jedná o dny naší dnešní délky (Slunce bylo stvořeno až čtvrtého dne), nebo o určitá údobí. Důležité je rozdělení rytmu na pracovní dny a na den odpočinku. Zde také možná stojí za zmínku obrat „za osm dní“ ve smyslu „za týden“. Ten vychází ze židovského způsobu, kdy se započítával první i poslední den.

Řekne-li někdo, že má „šábes“, pak používá židovské označení dne odpočinku, soboty. Křesťané si připomínali odpočinek o den později, v den, kdy Kristus vstal z mrtvých. Za císaře Konstantina Velikého byl tento den ve 4. století uzákoněn jako den pracovního klidu. Naše označení dnů vychází od neděle jako „dnu nedělání“, pondělí – den po neděli, úterý – druhý („vstorj“) den, středa – prostřední den, čtvrtek a pátek – den čtvrtý a pátý.

Označení neděle je kalkem řeckého „aprakté hémera“, nepracovní den, a židovského „šabbat“, ustat, přestat pracovat, odpočívat. *Poznámka z Československa: nejdříve byl týden práce celých 6 dní, a tak se v jednu sobotu pracovalo (říkalo se jí „pracka“), druhá volná sobota byla už „nepracka“ a dnes už máme jen samé „nepracky“.* :-0

Sepsal **V. Schneberger**
vybral **Ch. Tvrzník**

Netradiční setkání seniorů

V pátek 5. 1. 2024 proběhlo dopolední setkání seniorů netradičně. Po bohoslužbě slova nám totiž přišel zazpívat pěvecký sbor žáků z Modré školy pod vedením paní učitelky Radky Jarolímové. Doprovodil je i pan ředitel školy a vzal s sebou ještě několik dalších žáků. Slyšeli jsme celou sérii krásných vánočních koled s doprovodem kláves. A nejen, že jsme poslouchali – někteří se i ke zpěvu připojili.

Po pauze přišly na řadu písně nové s doprovodem hudby z počítače. To už jsme se připojit nemohli a jen jsme poslouchali, jak celý sboreček s velkým nasazením zpívá. Zpěváčkové byli skvělí, bylo vidět, jak je zpívání baví. Po koncertu jsme dětem i jejich vedoucí děkovali, všichni jsme cítili vřelost a radost. Pozvali jsme všechny na malé pohoštění a popovídání. Jeden chlapec, když jsem ho chválila, mi řekl, že do zpívání dává sám sebe, celou duši. Na rozloučenou každý z nás dostal novoroční přáníčko s obrázkem a s podpisy všech členů sboru a my jsme také každému dali dáreček s dobrotami. Všichni doufáme, že se tato malá vystoupení stanou tradicí a budeme se na sebe navzájem zase těšit.

V. Pávková a K. Převrátilová

PŘÍBĚHY FARNÍKŮ: K+M+B 2024

Na letošní výzvu P. Michaela jsem si řekla, že zkusím oslovit někoho ze sousedů v domě s nabídkou požehnání jejich bytu.

V našem domě se zamykají chodby v jednotlivých patrech. Jednu paní z nižšího patra, se kterou se trochu známe, jsem potkala před domem, když venčila psa. Zeptala jsem se jí, zda by stála o požehnání bytu, a byla jsem překvapená, že hned řekla, že ano a moc ráda.

Nechala mi otevřené dveře chodby, abych mohla rovnou přijít, pozvala mě domů, napsala jsem požehnání nad dveře, pak jsme chvíli ještě povídaly a dostala jsem pytlík pomerančů pro vnoučata.

Ke druhé paní z našeho patra, se kterou se znám, u které zrovna probíhala rekonstrukce bytu, jsem chtěla zajít později. Ale paní zazvonila u nás a přinesla nějaké papíry a prázdné sešity, co chce vyhodit, jestli bych je nechtěla pro děti.

Tak jsem se jí zeptala, zda bych jí mohla přijít napsat požehnání na dveře bytu. Hezky jsme si popovídaly, pověděla mi, že v dětství žila v jedné pražské farnosti, přijala i první svátosti, hezky na to vzpomíná, ale že teď požehnání nechce. Řekla jsem jí, že to byla ode mne jen nabídka a že dobře. Tak třeba příště...

Sebevraždy: Zastavení v KCMT 15. 2. od 19.00

Zastavení u Matky Terezy na téma Sebevražda s novinářkou Alenou Scheinostovou, redaktorkou Katolického týdeníku a autorkou knihy Sebevražda... a jak dál?!, 15. 2. od 19 h v KCMT

V Česku zemře vlastní rukou každý rok přes 1200 lidí, tj. denně tři až čtyři. To je v rámci EU nadprůměr, i když číslo v posledních 30 letech stále klesá. U lidí ve věku 15–24 let je sebevražda dokonce druhou nejčastější příčinou úmrtí. Celosvětově je sebevrahů ročně asi 750 tisíc. Jací lidé u nás nejčastěji páchají sebevraždu, jak ztrátu vnitřně zpracovat a jak náročné je věnovat se takovému tématu jako publicistka? Dozvíte se na únorovém Zastavení u Matky Terezy.

Jak tě vůbec napadlo pustit se do tohoto tématu?

Nakladatelství při mobilním hospici Cesta domů vydává mimo jiné knížky, které pomáhají pozůstalým projít těžkým obdobím po odchodu blízkého. Protože pro pozůstalé po sebevraždách takovéto čtení nebylo u nás zatím dostupné, požádali mě, zda bych se neujala práce a takového průvodce nepřipravila. Knížku jsem sestavila z vyprávění pozůstalých nebo i lidí, kteří se o sebevraždu neúspěšně pokusili, a z komentářů odborníků od psychoterapeutů a psychiatrů po teology. Obsahuje také užitečné odkazy a kontakty, kde hledat pomoc.

Co nejvíce pomáhá pozůstalým sebevrahů, aby se s událostí vyrovnali? Říká se, že čas vše zahojí...

Čas hraje nejdůležitější roli. Ránu nezahojí, ale ohladí ji, aby nebyla tak bolestivá a bylo možné s ní žít – na tom se shodla naprostá většina lidí, se kterými v knížce hovořím. Jinak je proces uzdravení

nesmírně individuální. Neexistuje nic jako „správné“ a „nesprávné“ truchlení, vždy záleží na tom, co je funkční a co pomáhá konkrétnímu pozůstalému v jeho momentální situaci. Pro jednoho je to nalezení a udržování osobních rituálů, kterými na zemřelého vzpomíná, pro jiného cílené pokračování v tom hezkém, co se zemřelým zažil, pro dalšího příležitost dlouze a opakovaně se vyplakat, ještě pro jiného třeba cesta kolem světa. Záleží také na nás ostatních, abychom pozůstalé neposuzovali a nevnucovali jim své představy o tom, jak by mělo jejich truchlení vypadat.

Práce na knize musela být psychicky náročná i pro tebe. Jak ses s těžkým tématem vnitřně vypořádala, když jsi měla práci profesionálně hotovou? Musela jsi třeba sama vyhledat psychologickou pomoc?

Nebudu zapírat, že se mě dlouhé hodiny nasloučání těžkým příběhům a zármutku druhých (a další hodiny jejich přepisování a editování) hluboce dotkly. Naštěstí jsem měla po ruce kamarádku terapeutku, která mě podepřela, když na mě bylo smutku až příliš, a také nakladatelství se zachovalo profesionálně a poskytlo mi supervizi. I dnes – skoro rok od vydání – beru knihu do ruky s určitým rozechvěním a také s pokorou a respektem k těm, jejichž příběhy jsem v ní zachytila a kteří je nemohli jen vyslechnout a napsat, ale musejí je až do konce svých životů žít.

Rozhovor připravila **Tereza Zavadilová**

OTÁZKY PRO FARÁŘE: KŘEST PÁNĚ

Michaeli, v neděli o svátku Křtu Páně jsi v kázání mluvil o nutném ponoření do Ducha, protože i když se třeba snažíme o dobro, pokud nejsme do Něj ponoření, stávají se z nás teroristé. Takže prosím Tě: co to je vlastně konkrétně „ponoření do Ducha“? Jak poznám, že se mi to daří? A dá se to vůbec nějak poznat? Znamená to tedy, že přinejmenším nekřesťané jsou a priori předurčení v lepším případě „páchat“ dobro, tj. pokusem o konání dobra se stávají teroristy? Má tedy potom vůbec smysl pokoušet se o dobro? A k čemu je potom svědomí jako nástroj rozeznávání dobra a zla?

Tak hurá na to! Je třeba to vnímat trochu z jiné strany.

1) Římanům 2:11 Bůh nikomu nestrání. 12 Ti, kteří neměli zákon a hřešili, také bez zákona zahynou; ti, kteří znali zákon a hřešili, budou odsouzeni podle zákona. 13 Před Bohem nejsou spravedliví ti, kdo zákon slyší; ospravedlnění budou, kdo zákon svými činy plní. 14 Jestliže národy, které nemají zákon, samy od sebe činí to, co zákon žádá, pak jsou samy sobě zákonem, i když zákon nemají. 15 Tím ukazují, že to, co zákon požaduje, mají napsáno ve svém srdci, jak dosvědčuje jejich svědomí, poněvadž jejich myšlenky je jednou obviňují, jednou hájí. 16 Nastane den, kdy Bůh skrze Ježíše Krista bude soudit podle mého evangelia, co je v lidech skryto.

2) Nic z toho nebylo dehonestací, zpochybněním či znehodnocením nevěřících či věřících v jejich snaze o dobro. Viz text Římanům. Jde o to, že velmi obecně pojato, jakmile jednáme podle Božích úradků, je ve hře Boží Duch. Protože je Osobou, jsoucí oním hlubokým vztahem lásky Otce a Syna. A to bez ohledu na to, zda to vím, či neví. Ano, dá se mluvit o tom, že přichází spon-

tánně na přetřes Boží obraz, vtisknutý do člověka od Stvoření, a pokud člověk jedná z této podstaty, jde zároveň o jednání, v němž je Duch Boží přítomen, neboť je tam v pravém slova smyslu přítomna Láska.

3) Pro křesťana je to tak, že mu byl zvěstován Kristus, ví o Duchu Kristově, a proto je důležité, aby toto žil uvědoměle se svým jasným volním rozhodnutím, přijetím křtu i plnosti Ducha. Jde o to, aby křesťan využil svoji svobodu k tomu, aby láska rostla.

4) Teroristou se stávám ve chvíli, kdy já člověk se postavím na místo Boží, kdy já rozhodnu bez onoho mne přesahujícího „Dobra – Boha a Jeho řádů“ o tom, co je dobré a zlé (určím to), dokonce si to zdůvodním, ale přitom to s tím Božím nemá co společného. Jediný, kdo určuje, co je opravdu dobré či špatné, je tvůrce systému „Vesmír“. A to je Bůh, nikoli člověk.

5) Role svědomí jest jednoduchá, rozpoznat „Boží skutečnosti a smýšlení“ uprostřed stvoření, nikoli určit. A to je ten zádrhel, že často vydáváme za své svědomí nikoli Boží hlas („obraz“) v nás, ale své plány. No a jsme v pytlí.

P. Michael

Děkujeme za trpělivost! Téma ovšem přináší i další otázky. Co to tedy je, ono „ponoření se do Ducha“? Jak se to dělá? Modlitbou? Rozjímáním? Diskusí? Jak poznám, že se mi to aspoň trochu daří? Že „výsledek“ není jen moje úvaha, ale opravdu Boží? Podle pokoje v duši? Podle plodů? To někdy trvá dost dlouho, i celý život. Nebo je to opět cesta plná neustálých pochybností? Máte k tomu co říct, milí čtenáři? Jak se s tím perete vy?

Blanka

Proč absolvovat přípravu na manželství?

Brzy přijde jaro (jak doufáme) a s jarem a začátkem léta je čas, na kdy mnoho párů plánuje svůj velký společný den. Pokud plánujete církevní sňatek, budete potřebovat potvrzení o absolvování přípravy na manželství. Je to jen další úkol v nekonečném seznamu, co vše je ke svatbě potřeba zařídit?

Mnoho let přípravy na manželství doprovázíme a chceme objasnit, co se na přípravě děje, co přinese a co naopak neobsahuje. To nejdůležitější je, že před tak důležitým krokem máte vyhrazený čas pro sebe, kdy se učíte mluvit o důležitých tématech, se kterými se v manželství potkáte. Je také pravděpodobné, že narazíme na oblasti, ke kterým jste se nedostali, kterým jste se vyhýbali.

Na jaká témata se můžete těšit? Všechna jsou hodně praktická. Příprava se otevírá nastavením toho, co ve svém životě považujeme za důležité, prohlédneme si rozdílnosti, s nimiž se budeme v páru potýkat. Podstatný je večer o konfliktech, krizích a komunikaci. Náročné je dotýkat se původní rodiny, tradic, financí a domácího provozu.

Nepomineme samozřejmě význam sexu a výchovy dětí. Celou dobu nás budou provázet zamyšlení nad manželským slibem.

Co nedostanete? Nedostanete návody na to, jak se dělá šťastné manželství, nepředáváme ani své zkušenosti, protože Vaše manželství bude originální a naše zkušenosti by Vám byly k ničemu. Správnou cestu musíte projít sami. Příprava také není doučováním z náboženství, což ale neznamená, že nebudeme mluvit o významu duchovního zakotvení každého člověka.

V neposlední řadě je velkým přínosem, že se potkáte s páry v podobné životní situaci a můžete se vzájemně inspirovat. Podmínkou není, abyste žili s církví nebo byli pokřtění, naše příprava je otevřena všem párům, které mají chuť něco udělat pro svůj vztah. **Další kurz začíná 26. 2. v 19.00**, přihlásit se můžete na: [rodinnecentrum.cz/přípravy-na-manželství](#)

Těšíme se na společnou práci na vztazích.

Marie a Pavel Macounovi

Koncert pro dobrovolníky, spolupracovníky a dárce:

Koncert pro všechny dárce, spolupracovníky a dobrovolníky farnosti sv. Františka z Assisi s poděkováním za vaši ochotu, pomoc a štědré srdce. Neděle 11. února v 17 hodin v KCMT. Těší se na vás ženské vokální seskupení Makabara Trio. Uslyšíte hebrejské a židovské písně, spirituály i písně českých autorů.

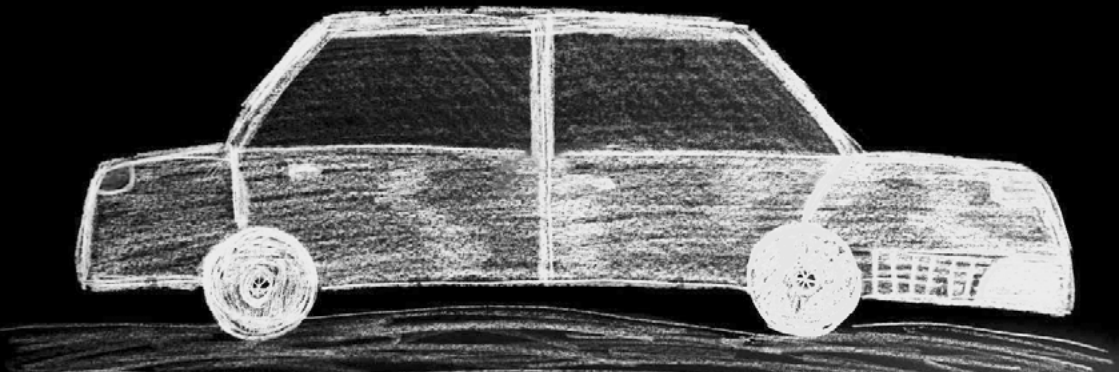

Z kroniky Sněhové vločky: Dobrodružství Potvůrek

Na schůzce jsme venku hrály běhací hru, kde jsme zachraňovaly tonoucí. Poté jsme šly do klubovny a koukaly na šifry, které by se mohly objevit při hře, která nás čeká v lednu. Zahrály jsme si kvízovou hru a nakonec upíra. Schůzku jsme tradičně zakončily skautskou večerkou.

Štovic

Z farní charity: Zimní výzvy

Farní charita Praha 4 - Chodov

Když se ráno probudím, dám nejdřív vařit vodu na čaj. Potom jdu vytáhnout žaluzie, abych se podívala, co přináší další den. Když vidím, že se za oknem snášejí k zemi vločky, obvykle mě nejprve zaplaví dětská radost: „Sněží!“ Ten krásný pocit ale vzápětí odvaně představa zasněžených a zledovatělých silnic a chodníků, které vedou ke zpožděným příchoďům na službu, zlomeným končetinám zaměstnanců a zledovatělým či nepojízdným autům.

Charita Praha – Chodov vlastní šest aut, některá mají svá jména. Dacie Logan je prostě „Dačka“, Peugeot Partner se jmenuje „Parťák“, starší Peugeot 208 je „Piškot“. Máme ještě jednoho Peugeota 208, tomu říkáme „Obědový“. Nejnovější Mazdy zatím jména nemají.

Onoho památného zimního rána jsem cestou do práce jen přejela pohledem závěj, pod kterou se skrývalo moje auto, a klouzala dál ke stanici metra. Na parkovišti před Komunitním centrem Matky Terezy jsem našla dvě pracovnice, jak se pokoušejí omést dvě největší služební auta. Děvčata se vyzbrojila smetáky a škrabkami. Asi po půl hodině pilné práce na nás pod závějemi vykoukla auta. „Dačka“ měla tak zamrzlé dveře, že jsme musely doběhnout do kanceláře pro horkou vodu a rozmrazovač, abychom se dostaly dovnitř. Kupodivu naše stařenka naskočila po prvním otočení klíče. Jarka do ní nastoupila a vyjela na cestu k první

klientce. „Parťák“ je o něco větší, tak nám trvalo ještě asi deset minut, než se Lucie dostala dovnitř. Otočila klíčkem, ale auto ani neškytlo. Zkoušela to znovu a znovu, stále nic. Mezitím se zimními ulicemi do kanceláře dopravili další zaměstnanci. Lucie přišla do kanceláře a hlásila, že Parťák stávkuje. Pečovatelka Jitka měla jet malým Piškotem, který parkuje v garáži. Vyjela s ním ven a děvčata popojila obě auta startovacími kabely. Ale Parťák ani neblafnul.

V kanceláři zatím panoval chaos. Jsou takové dny, kdy neustále zvoní telefon, a tento byl jeden z nich. Celé dopoledne jsme všechny tři (moje asistentka, sociální pracovnice i já) zvedaly jeden telefon za druhým. Do toho zmatku se přišly Lucie s Jitkou zeptat, co mají dělat? Parťák nejede a Lucie má odvézt paní Lenku na vyšetření do Vojenské nemocnice. V krátké pauze mezi drčením telefonů jsme jí přidělily malou Mazdu, aby mohla vyjet za klientkou. Jitka s Piškotem odjela ke klientům do Podolí. Petra, která měla jet Mazdou, jen pokrčila rameny, odklouzala na autobus a odjela směrem k Šeberovu.

Den bláznil dál. Všichni měli zpoždění. Klienti volali a ptali se po pečovateli. Pracovníci volali, aby nahlásili zpoždění a komplikace po cestě. Moje asistentka Jana volala na odtahovku, aby nechala odvézt nepojízdného Parťáka k opravě. Jenže náš servis nás mohl vzít až za týden.

Zachránili nás kluci v pneuservisu, že se na to podívají hned. Při objednávání odtahu nám pracovníce call centra pojišťovny tvrdila, že auto není pojištěné. Auto samozřejmě pojištěné je, jen to chtělo chvílku dohadování. Následně se zjistilo, že někdo na pojišťovně nezadal naši poslední platbu pojistného do systému. Odtahovka nakonec přijela a auto odjelo na servis.

Minulo poledne. Příval telefonátů se zmírnil a my se těšily, že se v klidu naobědváme. Sotva jsme si ohřály s kolegyněmi jídlo, zvonil někdo u dveří. Jana jen věnovala smutný pohled teplému jídlu. Paní Milena se přišla zeptat, jestli si může půjčit chodítko pro maminku. Vyzkoušela a prohlédla si snad celý sklad. Jana se jí věnovala asi hodinu. Nakonec chodítko vybraly, podepsaly smlouvu o zápůjčce a Jana se vrátila k obědu.

Zatímco Jana s paní Milenou rabovaly sklad,

volala z terénu Jitka, že Piškot nestartuje. Nechal ji ve štychu uprostřed podolského kopce. Požádala jsem ji, aby klíče od auta nechala u klientů, a poslala ji dál pěšky. Do Podolí jsem poslala Jiřinku a Bohunku s druhým Peugeotem, aby zkusily auto nahodit startovacími kabely. Děvčata asi za hodinu hlásila, že byl povolený kryt u baterky. Pravděpodobně důsledek pokusu o nastartování Parťáka z rána. Když kryt přitáhly, auto normálně nastartovalo. Kolegyně si vzaly každá jedno auto a pokračovaly v cestě za klienty. Odpoledne volali ze servisu, že Parťák je opravený.

Nakonec se všechna auta a všichni zaměstnanci sešli bezpečně v provozním zázemí. Klienty jsme ošetřili, počasi navzdory.

Přeji nám všem, aby už bylo brzy jaro.

Eva Černá

SVĚDECTVÍ ZTRACENÝCH

Chtěla bych se s vámi podělit o příběh s dobrým koncem. Ve chvílích, kdy celá země ve velkém šoku, zármutku a v dalších emocích sledovala události kolem útoku na Filozofické fakultě UK, se odehrávalo další drama. Kolem půl třetí toho dne mi ještě do práce pípla SMS na skupinu: „Prosím, modlete se, už pět hodin je Lukáš ztracený v centru a hledá ho 30 policistů.“

Lukáš je 45letý, mentálně postižený syn naší kamarádky ze skupinky Modlitby matek. Se svým asistentem byl dopoledne u orloje na Staroměstském náměstí, kde se mu ztratil. Neumí číst a nemá mobil. Chystala jsem po práci zajet do centra ke zpovědi. Cestou jsem ještě kamarádce zavolala, abych s ní sdílela tuto událost, a napadlo mě se zeptat, co měl na sobě. Postupně ve mně uzrála myšlenka, že nejdříve budu Lukáše hledat a pak teprve půjdu ke zpovědi. Vystoupila jsem dole na Václavském náměstí. Cestou v metru již zaznělo hlášení, že je stanice Staroměstská uzavřena (původně jsem tam chtěla vystoupit). „Snad

to není kvůli Lukášovi?“ Měla jsem v plánu projít Staroměstské náměstí a okolní uličky a cestou se modlit růženec. Procházela jsem a modlila se. Nohy mě pak donesly do kostela sv. Jiljí, kde jsem se modlila svými slovy a v srdci pociťovala pokoj. Musela jsem ale za chvíli kvůli zkoušce hudebníků odejít, ve dveřích jsem ještě poprosila jednoho dominikána, jestli by se krátce za nalezení Lukáše také pomodlil.

Šla jsem dál s tím, že už se stmívá a asi bych ho ani nezahlédla. Přibližně po 300 metrech jsem se podívala do nějaké malé uličky, celkem prázdné. A najednou vidím postavu, která podle popisu mohla odpovídat Lukášovi. „Pane, ať je to on!“, proběhlo mi hlavou. Šla jsem se podívat blíže, abych si toho pána pořádně prohlédla. Stál tam u domu, jako stávají kuřáci, kteří si jdou zakouřit. To bylo radosti a objímání. Asi po šesti hodinách!!! „Lukáši, co tady děláš?“ „Já na tebe čekám.“

Díky, Bože.

Katka Friedová

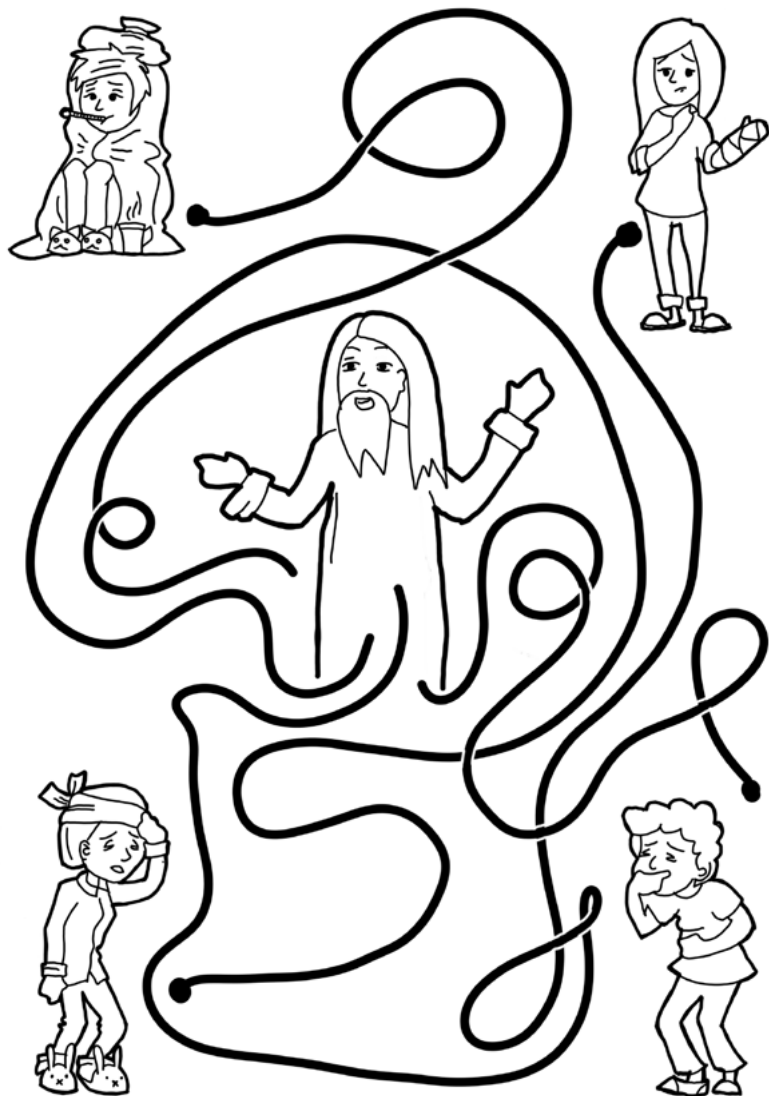
Dětské okénko Uzdravování Pána Ježíše

Milé děti,

zima je prima, ale přináší s sebou víc nachlazení, kašláni, smrkání a bolavých krčků, vidíte. V evangeliu se dočteme příběhy lidí, kteří také byli nemocní. Dozvěděli se, že je Pán Ježíš může uzdravit, a neváhali proto za Ním putovat cestou

necestou a hledat Ho. Dnes můžete několika mardům pomoci Ho najít. Vezměte si různobarevné pastelky a obtahováním zjistěte, jestli a kudy se pacientům podaří najít správnou cestu. Hodně zdraví a řádění ve sněhu přejí

Martina Hlaváčová a Blanka

Ahoj holky a kluci,

polovina února už nám otevírá cestu do poslední doby, která vrcholí velikonočními událostmi. V evangeliu se můžeme dočíst, jak Ježíš chodil mezi lidmi, vyprávěl jim o Božím království a také je uzdravoval z jejich nemocí. Brzy se to rozkřik-

lo po celém kraji a nemocní i jejich rodiny Ježíše vyhledávali a prosili o uzdravení, dokonce i díru ve střeše udělali, jen aby svého maroda dostali co nejbliž k Ježíši. My už ale víme, že Ježíš coby Boží Syn má mnohem větší moc – dokáže totiž i...

Příště se těší **Blanka**

Jak dnes budeme luštit? Přečtete si pozorně následující dvě skupiny toho, co se nám možná někdy honí hlavou či srdcem. Pokud správně spojíte dvojice, které se doplňují (nebo také můžeme říct vyvažují), každé číslo obdrží své písmenko. A pak už jen stačí je dopsat do tabulky!

JEŽÍŠ, COBY BOŽÍ SYN DOKÁŽE:

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

1 – závist

2 – nenávist

3 – zlá vůle

4 – chamtivost

5 – lež

6 – krádež

7 – pomstyctivost

8 – vztek

9 – lhostejnost,

10 – pomluva

11 – lenost

12 – pýcha

i – odpuštění

u – přejícnost

š – pracovitost

z – láska

r – štědrost

d – dobrá vůle

a – pravdomluvnost

d – soucit

v – poctivost

i – pokora

u – úcta k druhým

t – rozvážnost

Setkání

- Pravidelná **setkání Život z víry** pokračují zajímavým tématem Ježíš v Písmu svatém. Srdečně zve jáhen Pavel Urban.
- Setkávání **Spolu s Bibli v ruce** se konají v úterý (kromě 27. 2., kdy jsou chvály) od 19 hod. na faře – čteme Písmo, diskutujeme o něm, společně odkrýváme význam biblických textů a noříme se do modlitby. Zve Pavla Edita Herciková.
- Na **Základy hebrejského jazyka a myšlení** s Pavlou Editou Hercikovou zveme každé úterý (kromě 27. 2.) od 20.15 na faru.
- Setkání **společenství Hnutí fokoláre** – v pondělí 12. 2. v 19.15 v KCMT. Slovo života na únor: „Ve všem, co děláte, projevujte lásku.“ (1 Kor 16,14) Jana a Viktor Friedovi, tel. 731625 949.
- Na **páteční dopolední setkávání** se můžete těšit každý pátek v 9 hod v kapli KCMT. Čeká nás bohoslužba slova se sv. přijímáním, poté možnost společného posezení s kávou a občerstvením ve foyer. Srdečně zveme ty, kteří mají dopoledne volno nebo jsou sami, přijďte potkat nové lidi a podělit se o své radosti i starosti. Jana a Viktor Friedovi.
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se koná *ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V únoru se sejdem 14., 21. a 28. 2.* Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301

Knížní obchůdek

Sedmistupňová hora

Thomas Merton, *nakladatelství Dauphin*

Poutavá autobiografie umožňuje čtenáři spolu s autorem projít a s tvrdostí pocítit stupňovitou cestu od dantovského pekla rodinných tragédií dětství, zmatků osamělého rebela a bohémských let na univerzitě přes toulky předválečnou Evropou s jejími inspirujícími místy a osobnostmi až

po vrcholné hledání duše, neuspokojené žádným dočasným pokladem. Malířský synek, vzdorující intelektuál, básník a milovník rozkoší života po lítém vnitřním boji nakonec zaklepe na bránu trapistického kláštera, aby v něm – k úžasu všech svých bouřliváckých přátel a k inspiraci mnoha budoucích bratří – až do smrti setrval v tichu.

Proč, pořád jen já?

Anselm Grunn a Hsin-Ju Wu, *Alpha Book, s. r. o.*

Často slyšíme o problémech, které narušují a kalí vztahy v partnerství, rodině, v kruhu přátel, na pracovišti i ve farnosti. Dotyční si těchto mechanismů často nebývají vědomi. Vnímají pouze narušené vztahy a bolestně nesou zranění, která jim tyto mechanismy působí. Nemají však tušení, jak se od jejich destruktivní síly osvobodit. V této knize se dočtete o vzorcích chování, které nejčastěji narušují naše vztahy – od pocitů viny, citového vydírání, různých projekcí až po duchovní zneužívání. Autoři v ní čtenářům nabízejí návod, jak se na tyto mechanismy v osobním životě ptát a jak je účinně řešit.

Být bližší Hana Pinknerová, *Návrat Domů*

Původně jsem knížku čtení na každý den vůbec psát nechtěla. Měla jsem ale takový neodbytný dojem, že mi Bůh naznačuje, abych to přeci jenom zkusila. Drze jsem Bohu řekla, že teda jo, ale bez jeho nápadů to nedám, takže na ně čekám. A potom jsem se nestačila divit. Servíroval mi nápady jak na stříbrném podnose. Teď můžete sami posoudit, jak se nám to povedlo. Každý měsíc má své téma, každý den krátkou úvahu.

Apoštolát modlitby

Úmysl papeže: Za nevléčitelně nemocné *Modleme se, aby nevléčitelně nemocní i jejich rodiny měli veškerou kvalitní lékařskou péči a nezbytnou lidskou podporu.*

Národní úmysl: Za správce církevního majetku *Modleme se, aby ti, kdo spravují majetek církve, měli dary prozíravosti, odvahy a zodpovědnosti.*

 FCHODOVINY, zpravodaj ŘK farnosti
Praha – Chodov, 2024 / ročník 23

Redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová
(rozhovory), Jakub Šilhavý (grafika), Anna
Procházková a spol. (foto) / Za obsah odpovídá:
P. Michael Špilar / Náklady na výtisk 16 Kč /
Archiv čísel: kcmt.cz/fchodoviny

Uzávěrka čísla 15. dne předchozího měsíce.

Příspěvky zasílejte na fchodoviny@kcmt.cz.

Možnosti spojení

Kancelář KCMT – Háje

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

Bankovní spojení:

Banka Creditas **104782676/2250**

Komerční banka **19-9362170227/0100**

P. Michael Špilar (farář)

P. Dominik Frič (farní vikář)

Farní kancelář (fara – Na Sádce)

Karina Juráková (ředitelka KCMT)

Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT

Pavel Urban (trvalý jáhen)

Ladislav Staněk (trvalý jáhen)

Václav Šebek (správce)

Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)

Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)

Petr Fried (pracovník KCMT)

Charita – Eva Černá (ředitelka)

Charita – pečovatelská služba

Café Terezie Otevírací doba

- pondělí 15.30–21.30
- úterý 15.30–21.30
- středa 15.30–20.00
- neděle 10.00–13.00

A dále v době kulturních programů v KCMT.

14. 2. na Popeleční středu bude kavárna zavřená.

Aktuální pořad bohoslužeb

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	-	-
Úterý	18.00	-
Středa	-	18.00
Čtvrtek	-	6.45
Pátek	18.00	9.00*
Sobota	8.00	-
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

* *Bohoslužba slova se sv. přijímáním*

Bohoslužby v DS Donovalská a K Milíčovu jsou
v současné době přístupné pouze pro klienty.
Jedna nedělení bohoslužba je přenášena na farním
kanále [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha).

272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
776 614 411	farnivikar@kcmt.cz
272 934 261	farar@kcmt.cz
731 625 970	reditelka@kcmt.cz
242 485 826	-
272 911 264	-
724 112 799	stanek@kcmt.cz
242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
-	info@kskpraha.org
733 770 847	asistentka@kcmt.cz
-	kustod@kcmt.cz
737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

ÚNOR

v naší farnosti

Datum	Čas	Akce
2. 2.	15.30– 18.30	JIHOMĚSTSKÝ MASOPUST Masopustní průvod od metra Opatov, v KC Matky Terezy soutěže a tvoření pro děti + divadlo. Otevřená Café Terezie s masopustními dobrotami. Vstupné pro děti na soutěže a divadlo 70 Kč. Bližší info na kcmt.cz
4. 2.	15.00– 18.00	Tančírna s kapelou Hvězdný prach
10. 2.	10.00	Den nemocných Po bohoslužbě s udílením svátosti nemocných jsou všichni zváni na posezení s hudbou.
11. 2.	17.00	Koncert pro dárcy, dobrodince, dobrovolníky Vystoupí vokální trio MAKABARA
14. 2.	18.00	Popeleční středa Den přísného postu. Bohoslužba s udílením popelce.
15. 2.	19.00	ZMT s tématem SEBEVRAŽDA s Alenou Scheinostovou Jací lidé u nás nejčastěji páchají sebevraždu? Jak mají jejich pozůstalí truchlit, aby ztrátu dobře zpracovali? A jak náročné je věnovat se takovému tématu jako publicista? Více informací uvnitř čísla.
22. 2.	19.00	Nad uměním života 5. Jak programovat pozitivně svou mysl a stát se vítězem? Velmi často život vnímáme jako soutěž a domníváme se, že vyhrájeme tehdy, když všechny kolem sebe porazíme a dokážeme, že jsou hloupější nebo horší než my. Je tohle to, co bychom popsali jako „vítězný život“? Jaké znaky má život toho, kdo kráčí jako vítěz? Jak nám k tomu může pomoci dobře vychovávaná a cvičená mysl? Další setkání s psychoterapeutem, koučem a supervizorem Mgr. Vlastimilem Maruškem.

Pravidelný program:

- **Bohoslužba slova (nejen) pro seniory** každý pá od 9. 00. Následuje posezení u kávy. (KCMT)
- **Cvičení nejen pro seniory.** Středa 9.15-10.15 a 10.30-11.30, bližší info na reditelka@kcmt.cz
- **Knižní obchůdek** neděle 10.30-13.00

Cena 1 výtisku 16 Kč.